

Podezřelý: Hugo Lindberg

Věk: 59

Zaměstnání: bývalý kriminální vyšetřovatel,
Pobřežní stráž Spojených států, základna
Seattle

Zdravotní stav: (1) Narkolepsie. (2) Kovová
náhrada kyčle a šrouby v levé noze. (3)
Krátkozrakost, nosí brýle. (4) Komický strach
z velkých pavouků.

Osobnostní rysy: Laskavý. Detailista. Dobrý
pozorovatel.

Zázemí: Narodil se na ostrově Bainbridge. Rodiče
byli švédští imigranti. V roce 1979 se oženil
s Eleanor May Gladstoneovou. Miluje brožované
thrillery, modely lodí a rybaření. Má jediného
blízkého přítele. Lituje toho, že po velké hádce
vyhodil z domu těhotnou náctiletou dceru, kvůli
čemuž se s ní společně s manželkou na deset let
odcizili. Nikdy se úplně nepřenesl přes její
předčasnou smrt.

„Poslala jsem ti dvě zprávy, abych ti dala vědět, že jsem v pořádku,“ řekla jsem. Jednu hned po práci, když jsem se schovávala na záchodě, a druhou, jakmile jsem se bezpečně nalodila na trajekt.

„Dorazily. Velmi jsem je ocenil, Birdie.“

„Tys mi udělal snídani?“

Pomerančový džus, konvice s horkým čajem, müsli a jogurt. Všechno umělecky naaranžované na starém dřevěném stole vyrobeném z cívky od kabelu.

„Bylo to vyčerpávající,“ zažertoval. „Sotva jsem zvládl otevřít krabici s cereáliemi. Podej mi hrnek, naliju ti trochu bergamotového čaje. A pověz mi o své první noční směně. Chci vědět všechno. Zakoplas o nějaké případy, které by potřebovaly vyřešit?“

Děda je stejný blázen do detektivek a záhad jako já. Snažil se probudit zájem i v mém věku, když byla v mém věku, ale celé to středoškolské těhotenství mezi ně vrazilo klín. Po její smrti jsem zdědila několik starých detektivních románů, což dědečka potěšilo. Myslím, že se mu ulevilo, když objevil, že má s mým desetiletým já, s nímž do té doby nestrávil moc času, společný zájem. Máma právě zemřela a možnost číst a povídat si o smrti, mrtvolách a vraždách odtažitým a klinickým způsobem byla podivně uklidňující. Nejspíš pro nás oba.

A když odešla i babička, naše společná láska k záhadám pokračovala. Pořád jsme přátelsky soutěžili v objevování potenciálních nevyřešených záhad na ostrově a okolí. Drobných krádeží. Zmizení. Aférek. Proč paní Taylorová přeparkovala auto z příjezdové cesty uprostřed noci? Byli byste překvapení, co všechno se dozvíte o sousedech, když zůstáváte dlouho vzhůru.

„A co vražda té někdejší hollywoodské hvězdičky? Tippie Talbotové. Neexistují o ní nějaká hotelová tajemství?“

„Pokoj, ve kterém zemřela, společně s vedlejším přestavěli na velké apartmá. Je to tam kompletně zrenovované. Pochybuju, že bych tam teď něco našla.“

„Škoda. Co dál?“

„V hotelové garáži záhadně unikají splašky,“ informovala jsem ho, zatímco z hrnku stoupala božsky voňavá pára. „Jenže podle plánů budovy tam není kanalizační potrubí. Vytéká to z části, kam se nemůžou dostat, a hledání by bylo příliš nákladné, protože by museli garáž uzavřít a vybourat stropy a zdi. Takže tam pořád naslepo stříkají nějakou účinnou průmyslovou pěnu, dokud to nezaplepe a průsak dočasně neustane. Zřejmě to udělali už dvakrát.“

Vítr mu rozcuchal tmavě šedé vlasy. „To zní nehygienicky.“

„Několikrát to zavanulo do foyer,“ ušklíbla jsem se a zavrtěla hlavou. „Každopádně nic jiného nemám. Není to moc zajímavé.“

„Ne, to není.“ Přimhouřil oči proti oranžovému slunci, které vykouklo zpoza šedých mraků zakrývajících oblohu. „Potřebuješ